11de JAARGANG — CURACAO DEN 15n. SEPTEMBER 1894. — N° 559

AMIGOE DI CURAÇAO

WEEKBLAD VOOR DE CURAÇAOSCHE EILANDEN.

Dit Blad verschijnt elken Zaterdag.
Abonnementsprijs voor Curaçao, Bonaire en Aruba per drie maanden fl. 2,— met vooruitbetaling.
Voor het Buitenland per jaar fl. 10,—
Afzonderlijke nummers fl. 0,25.
Prijs der Advertentiën van 1 tot 7 regels fl 0,50. *voor elken regel meer fl.* 0,07½.

BUREAU VAN DIT BLAD
PLEIN VAN PIETERMAAI, N° 129.

UITSLUITEND AGENT VOOR EUROPA :
P. JOLY & J. MARTIN,
60, RUE LAFAYETTE, PARIS.

E Courant aki ta sali toer dia Sabra.
Su prijs di Abonnement ta fl. 2,— *pa tres luna, pagar padilanti.*
Pa lugarnan foi Curaçao, Bonaire i Aruba fl 10,— *pa anja.*
Un number só fl. 0,25.
Un anuncio di 1 *té* 7 *regel fl.* 0,50 *cada regel mas fl.* 0,07½.

LOURDES.

Bij al het onverkwikkelijk geschrijf, dat in de laatste dagen over de bedevaartsplaats *Lourdes* het licht zag, doet het den katholieken goed, wanneer hij mannen van gezag, ook al deelen die zijn godsdienstige overtuiging niet, den lof hoort verkondigen over de bij uitstek bevoorrechte plek, die hem zoo dierbaar is.

Dat genoegen werd ons aangeboden in een brief van niemand minder dan prof. Treub van Leiden, over Lourdes en de genezingen, die daar plaats vinden. Deze brief komt voor in het *Weekblad van het Ned. Tijdschrift voor geneeskunde*, en is gedateerd van den 28 Juli l. l.

Dezen brief leest men met genoegen.

Men weet, als men hem ten hand neemt, dat men te doen krijgt met een ongeloovigen schrijver, en mag dus niet verwachten, dat men eene erkenning zal hooren van het wonder; maar aldus voorbereid, leest men den brief met voldoening, eerstens om den aangenamen schrijftrant des professors, vervolgens omdat er in geconstateerd wordt, dat er te Lourdes genezingen plaats vinden, *en wel bij massa's*, wat nog al wat zeggen wil in den mond van zulk een uitstekend geneeskundige: voorts omdat de heer Treub op zeer waardeerenden toon over Lourdes spreekt, en eindelijk, omdat zijn brief hier en daar passages bevat, die men de zwakke zijden ervan zou kunnen noemen, en welke de meening moeten doen ontstaan, dat, al doet O. L. Vrouw van Lourdes geen wonderen, zij knapper geneeskundige is dan al de geneesheeren dezer wereld te zamen.

Nadat de hoogleeraar in eenige trekken Lourdes geteekend heeft vervolgt hij aldus :

En de genezingen?... Wel zeker, ongeduldige, collega, die geschieden er bij massa's. Ik behoef u, collega, wel niet te zeggen, dat een bedevaart naar Lourdes geen kanker doet verdwijnen, geen astigmatisme opheft, geen vitium cordis en geen amyloïd-nier geneest, en geen rudimentairen uterus bruikbaar maakt. Maar vergun me de opmerking, dat kunen wij evenmin."

Er geschieden dus te Lourdes genezingen volgens den heer Treub; geen schijn-genezingen, neen, echte, volkomen genezingen. Kort en bondig zegt de heer Treub, en de schrijver heeft een grooten naam te verliezen : *er geschieden genezingen bij massa's*. Let wel op : bij massa's. Dus niet een enkele, niet nu en dan een, neen, *echte genezingen bij massa's*. Waar is de geneesheer, die dit van zich of van zijn collega's zeggen kan? En nu geschieden er wel genezingen te Lourdes, die ook door geneesheeren bewerkt kunnen worden, maar er zijn er ook, waartoe de geneesheeren geen kans zien. O. L. Vrouw van Lourdes brengt het dus verder dan de geneesheeren, zelfs dan de professoren der hoogescholen.

Nu zijn er ziekten, die de geneesheeren niet kunnen doen verdwijnen, maar volgens den professor O. L. Vrouw van Lourdes ook niet. Hoe weet de heer Treub dit laatste? Dat paralysen genezen, getuigen de krukken, maar kankerlijders gebruiken deze niet. 't Is dus niet onmogelijk, dat kankerlijders genezen zijn, al hebben zij geen teekenen hunner ziekte achtergelaten.

Bij hooge waardeering heeft Prof. Treub echter ook zijn opmerkingen.

"Zoo behoort ook de kuur te Lourdes niet te geschieden dan bij onpartijdige medische contrôle. En die is er niet. Daar is wel een bureau des constations médicales, maar ten eerste behoeft daar geen enkele zieke heen te gaan en komen er dan ook werkelijk velen niet, en ten tweede wordt in dat bureau wel eens met den Franschen slag naar de constatation médicale geslagen.

Zoo schuilt er zeker nog meer kaf onder het koren der genezingen te Lourdes. Maar niet zooveel als men in Holland gewoonlijk denkt. Nederland boven den Moerdijk is grootendeels, ook al gaat het zelfs uit de verte noch met Kuyper, noch met Lohman mee, doortrokken, zij het ook onbewust doortrokken van den Protestantschen zuurdeesem (of moet ik zeggen alsem ?). Dat maakt, dat de Hollander dikwijls geneigd is van de Katholieken te denken wat Chiffon, de vermakelijke flapuit van Gyp's jongsten roman, van de Protestanten zei, "je les trouve intrigants, faux, hypocrites....et rats," al zal hij bij eenig nadenken die meening als onzinnig verwerpen. Toch geloof ik, dat die onbewuste neiging de oorzaak is, dat over Lourdes en dergelijke plaatsen zoo dikwijls schouderophalend geglimlacht wordt. Ten onrechte, m. i."

Tot zoover Treub. Zelfs van de heiligste zaken wordt overal op de wereld misbruik gemaakt; 't zal dus te Lourdes ook wel gebeuren. Er is nu eenmaal geen koren zonder kaf. 't Bedrog weet overal munt uit te slaan; waarom zou het dit niet doen uit de ziekten en genezingen te Lourdes? En [illegible] verhaal, van mond tot mond [illegible] spoedig niet meer voor de waarheid herkenbaar is, is te Lourdes niet minder een feit dan elders. Maar als men naar de waarheid van Lourdes onderzoekt, wijst men de wezenlijke feiten niet af, omdat bedrog er zich bijvoegt.

Het slot van den brief laten wij nu volgen, zonder er eenige andere opmerking aan toe te voegen, dan dat het den schrijver vereert.

Het was avond geworden. De jongste mijner reisgenooten zou in bed gestopt worden. Van het balkon onzer kamers zagen wij op ongeveer tien minuten afstands den omtrek der torens van de basilique nog flauw afsteken tegen den donkeren achtergrond der bergen. Iets meer naar ons toe een groot geïllumineerd kruis. Onder de hooge boomen, die langs de grot staan, kwamen een paar lichtjes voor den dag. Langzaam bewogen zij zich voort, steeds door meerderen gevolgd. Weldra ging het rechtsom den weg naar de basilique op. Als een reusachtige slang, van weerszijden van een vuurstreep voorzien, kronkelde de pelgrimsmassa na ar boven, voor de basilique heen en langs het andere pad weer naar beneden. Langzamerhand kwam onder het licht der kaarsen de voorgevel der kerk en de beide torens weer helder voor den dag. Als een suizend windje kwam het lied, dat den ommegang begeleidde, flauw tot ons.

De kleine reisgenoote, daarop gedresseerd, werd te bed gelegd en aan haar lot overgelaten, en wij maakten ons nogmaals op naar de grot.

Voor het verlichte kruis luisterde een deel der pelgrims (Elzassers) aandachtig naar een tot hen sprekenden priester. De toespraak werd nu en dan afgewisseld met het lied, waarvan het bekende slot luidt :

"Sauvez Rome, sauvez la France,
"Au nom du Sacré Coeur".

Maar het schouwspel, dat de grot zelf bood, was oneindig indrukwekkender.

De kaarsen van de grot wierpen haar schijnsel tot aan de breede steenen bank, aangebracht tegen den hoogen granieten wal, die voor een val in den sissenden bergstroom behoedt. De drukte van de brancardiers aan de piscine, nu geheel in het donker, was voorbij. Op het plein voor de grot lagen geknield of zaten nog een aantal geloovigen. In den preekstoel dezelfde priester, dien wij er 's morgens gezien hadden, onvermoeid. Een magere jonge

FEUILLETON

Promèsa di un Rei

———o———

—"Atrobé nada," e joven pintor alemán ta grunjá abatido, ora koe, regresando di un viaje inútil na stad, él a drentá e miserable cuartito na di seis piso di un cas, situá p'afô di Boulevard di París, camina su joven esposa, ocupá na brei, ta sperando ansiosamente regreso di su esposo.

—" Ma, mi bon Moritz, alegrá bo un poco pa amór di Dios; mi no por continuá mirá bo pa más largoe tempoe asina tristoe, esai ta caba coe mi, ta despedazá mi corazón."

Coe tono suave, cariñoso e joven señora a papiá e palábranan aljí.

E homber, sin embargo, na kende nan tabata dirigí, no ta haci caso di nan; melancólico él ta keda mirá p'afô, tocando tamboer coe su dedenan riba rampi di glas dje ventana adorná coe algún sneeuwvlokki.

—"¡ Largá mi na paz, Lena," él ta contestá desanimá, tratando na mes tempoe di evitá e suave presión di manoe di su esposa riba su schouder.

Moritz ta te ainda un homber joven di fisionomía hermosa. Su modi, su bisti i e cabei largoe, desordená ta redá koe él ta un artista. Nada más fácil di penetrá motivo di su mal humor. E joven señora ni tin la culpa. E tierna cara di angel coe su wówonan grandi, fiel, i e cariñosa expresión infantil, imposible pa nan afligi corazón di ningún hendé. Un vista superficial den interior dje cuartito ta doena suficientemente di conocé ta kiko ta pasá. Necesidad, atá e fantasma horrible koe ta destruí dicha dje joven matrimonio. Miseria coe su álanan anchoe hábri manera un ratón dj'anochi gigantesco delanti un rampi di glas, ta tapando brilljo dje felicidad conjugal.

Nan toer dos a keré vida, enteramente otro, tempoe nan a mirá otro pa promer bê riba un hermoso día di Pentecoste den parque di Dusseldorf; Moritz, un joven discipulo di academía, alegre, Lena, un botón di rosa koe apenas a cabá di crecé. E joven, stimando arte riba toer cos, e señorita, stimando e artista. Moritz, ta soñá coe gloria di un Rubens i riquézanan di un Makart, Lena ta sintiële feliz na su lado como esposa di un artista honrá, haciendo un viaje di estudio na Italia.

Asina simán i luna dje promer amor ta trascurrí, formando plan di un porvenir dorado, soñando coe un dicha inalterable. Ma siman i [illegible] ta bira anja, i ni e gloria, ni e fortuna, ni e dicha esperá no ta presentá. Entretanto tata i mama di Lena ta moeri, él ta keda huérfana riba mundo i sin sin ni binti anja di edad. Moritz ta stimële mucho pa abandonële na su suerte, i él ta demasiado orguljoso pa permitiële bai sirbi hende extraño. Por consiguiente, bien pronto él ta toemá su resolución; él ta casá coe n'éle, confiando riba su strea feliz, aunque su posición no ta tal pa por mantené un muger. Ma él ta spera koe cos lo mejorá después, ora nan dos ta cerca otro; dicha dje joven amor lo inspiréle riba terreno di arte; bao di Lena su vista lo él concebí óbranan maestra koe lo hací su nombre célebre i proporciónéle hopi ora. Un bon palabra i un sonrisa amable di su esposa lo ta suficiente pa despertá den di éle amor nobo pa trabao, lo rejuvenecé su forza di concepción.

¿ Kende por doenéle mal razón?

Ma vida, e vida penosa, amarga, e vida verdadera, manera él ta, él no ta ocupéle coe e dulce deseonan di corazón humano; él no conocé nada ideal; él ta miná sin descanso; él ta aplastá e di más intrépido fabricador di castiljo den laria, él ta plamá toer sonjo di más bonito fô di otro i su braza di heroe ta caí riba toer lo que hende lo deseá di impidí gustosamente di bini na contacto coe n éle. Toer cuestión koe ta ocupá espíritu humano, ta encerrá den e cuestión única, seca, fría i amarga : *pam di cada dia*. ¿ Kiko lo nos comé, kiko lo nos bebé, kiko lo nos bisti? — pregúntanan chiquita, indigna di un espíritu progresista i sin embargo pregúntanan imperiosa i cruel di un destino implacable — pregúntanan koe tantísimo joven matrimonio no por a contestá, pregúntanan koe ya a sepultá tantísimo talento, ahogá tantísimo ingenio, axfixiá i paralizá tantos corazón ardiente.

Ta miseria ta comé na corazón dje joven pintor, t'éle ta causa di amargura di su existencia. Inmediatamente después di a casá, él a bai París coe su joven esposa, den esperanza di por ganá aljí provisionalmente, como retratista, pida pam, después riqueza i gloria. Ma él ta loebida koe den e promer stad di mundo tin miles manera él ta spera algo di haci, koe cada día concurrencia ta bira más grandi i más difícil pa vencé; koe e salón, e exposición anual di óbranan di arte, anteriormente refugio di más sigur di taléntonan joven, ta hopi anja caba asina recargá, koe regularmente dos tercera parte di óbranan artística mester ser rechazá. Entre esnan rechazá, tin algún bê piézanan maestra koe promer aljá, tem di bon tempoe, nan lo a haci fortuna dje artista. El no cordá koe su nomber ta enteramente desconocí den e capital di Francia, koe, como alemán, en virtud dje disposición

man met zwarte haren en donkere levendige oogen, vol vuur en overtuiging. Van een eigelijken dienst was geen sprake, evenmin als 's morgens te dier plaatse, maar het was er niet minder om.

Naarmate het donkerden werd, nam het tafereel voor ons in intensiteit toe. Den stroom achter ons hoorden wij, maar wij zagen hem niet meer; tegen den helderen avondhemel staken de hooge boomen scherp en zwijgend af; de avond was bladstil; voor de helderverlichte grot was alles leven, alles bezieling.

Voor het afgeloopen was, ben ik heengegaan, om niet den verkregen indruk te verstoren door het armoedig gezicht van het een voor een uitgedoofd worden der lichten.

En toen den volgenden morgen de trein ons langs de basilique voerde, heb ik, goed Katholiek voor één oogenblik, inwendig de schoone litanie herhaald:

"Je vous salue, Marie,
"Pleine de grâce,
Vous êtes bénie entre toutes les femmes"....

———o———

DE WERELDVREDE.

Het is bekend, dat de italiaansche senator Bonghi tijdens zijn bezoek aan Parijs ook door den President der Fransche Republiek is ontvangen. Terstond werd bericht, dat Casimir Perier in dit onderhoud zou hebben gezegd dat de vrede in Europa volkomen verzekerd is. Zelfs zou volgens Perier het Drievoudig Verbond, wanneer het is geëindigd, niet eens meer worden vernieuwd.

Bonghi sprak dit onmiddelijk tegen in een paar italiaansche bladen en zooals het *Neue Wiener Tageblatt* meld, heeft hij aan de barones Bertha Von Suttner op een door haar tot hem gericht schrijven uit Anagni het volgend antwoord gezonden:

„Zeer geachte barones. Bij mijn thuiskomst te Rome vond ik uw brief. Dadelijk beantwoord ik dien. Het is mij slechts zeer onvolledig bekend wat de duitsche bladen als van mij afkomstig bericht hebben over mijn onderhoud met den president der Fransche Republiek. Ik weet alleen, dat al wat zij vertellen als afkomstig van mij, van grond is ontbloot, want ik heb aan niemand meegedeeld wat er is gesproken door Casimir Perier tot mij en door mij tot hem. U wil ik thans uitdrukkelijk verklaren, dat noch Casimir Perier tot mij, noch ik tot hem, één woord heeft gezegd over het Drievoudig Verbond, wat ik reeds in een onderteekend schrijven aan de italiaansche bladen heb medegedeeld.

„Wat nu verder mijn persoonlijke meening betreft, die hij schijnt te willen kennen, verneem ze:

„Ik heb al meer dan eens gezegd, en ik herhaal: Ik zou willen, dat er noch een Drievoudig noch een Tweevoudig Verbond bestond, want het eene verslindt het andere, en het andere het eene, en beiden te zamen houden Europa in een geweldadigen toestand, welke nog voor het oogenblik wel niet tot oorlog voert, maar zeer dicht staat bij een ooolog.

„En als ik nog het Drievoudig Verbond, nog het Tweevoudig, die thans bestaan, zou wenschen bestendigd te zien, dan wil ik ook, dat er in de toekomst van dergelijke alianties nooit meer sprake zou zijn. Het bondgenootschap van Italië, Duitschland en Oostenrijk-Hongarije heeft misschien nog niet een vast bondgenootschap van Rusland en Frankrijk doen ontstaan, en ik hoop dat het ook niet ontstaan zal. Ook zou ik niet willen, dat het bestaande wordt opgeheven, om plaats te maken voor een Italiaansch-Fransch Verbond.

„Elke natie moet voor eigene belangen alleen zorg dragen, bij zichzelve te huis, — geen lasten dragen van over de grenzen. En elke natie moet tot alle anderen in vriendschappelijke verhouding staan. De vriendschap tusschen Italië en Frankrijk komt mij voor een zeer natuurlijke te zijn, omdat beider geschiedenis zoo is dooreengemengd en omdat de oorsprong van beide natiën dezelfde is.

„Maar de vriendschap van Italië voor Frankrijk zou niet de vijandschap van Duitschland in zich moeten sluiten.

„Kan men dan nog altijd maar niet verstandig worden? Zulke allianties als gesloten zijn, zijn onverstandig. Zij schijnen te moeten dienen voor verzoening der geesten en gemoederen,— zij verzoenen echter niet.

„Wat doen zij, gerechte Hemel? Ziet gij dan niet, waar wij op het oogenblik aan toe zijn?

„Europa is barbaarsch geworden..

„Ik zou gaarne, geachte mevrouw, nog verder met u willen praten, maar ik ben zeer vermoeid, en gij zult uit dezen brief genoegzaam kunnen zien hoe ik over de zaken denk. Is dit niet het geval, schrijf mij dan nog eens, en ik begin van voren af u in te lichten."

„Ik ben de uwe,

„R. BONGHI."

NIEUWSBERICHTEN

CURACAO.

Lijst van onafgehaalde en onbestelbaar bevonden brieven:

J. A May 2, Isidora Asura, Marjalina Marchena, Fermin de Casas, M. Rivera, Andres R. Rodrigues, 2, Felecita R. de Ramirez, Henry Marten, S. C. Henriquez, Luisa Prince, Adelina Keyer, Maria Jaah, Mathilde Faneite 2, Luisa Lok, R. A. Correa c/o Rivas, Fenzohn & Co, Martines Calvo, Damian Baez, Aguedo Reijes.

Niet voor verzending vatbaar een ongefrankeerd drukwerk, geadresseerd aan J. L. Maduro, te Pto. Cabello.

NEDERLAND

—s'-HAGE. Baron d'Anethan wordt als Belgisch gezant in den Haag vervangen door Graaf De Grelle Rogier, Staats-Secretaris van Buitenlandsche Zaken, voor den Congostaat.

— Op de partij, welke den 16 Aug. door de Koningin-regentes op het lustslot Soestdijk werd gegeven, verschenen 50 kinderen van de 80 die uitgenoodigd waren, alle van hooggeplaatste personen in de provincie Utrecht, van hoofd-officieren en enkele kapiteins uit Utrecht en Amersfoort. Met de Koninginnen, de hertogin van Albany en hare beide kinderen, en het gevolg, waren 67 personen op het middagfeest tegenwoordig. Te 2 uren werd door het specialiteiten-gezelschap van Frits van Haarlem in de versierde orangerie eene voorstelling gegeven.

BUITENLAND

Rome.— Omtrent de audientië, die de leden der Amerikaansche bedevaart bij Z. H. den Paus gehad hebben, meldt men, dat deze geschiedde in de Consistorie-zaal waar Z. H. ook de H. Mis voor hen had gelezen. De pelgrims werden tot den handkus toegelaten na voorgesteld te zijn door pater Porcil, directeur der bedevaart en overste der Charityfathers te Brooklyn. Onder de pelgrims bevond zich mrs. Throop, van Brooklyn, aan wien het initiatief tot deze bedevaart is te danken. De pelgrims schonken een groote gift voor den St. Pieterspenning. Na afloop bezochten de pelgrims de Vaticaansche tuinen.

Italie.— Op Sicilië is nu de staat van beleg opgeheven. Naar verzekerd wordt zal een amnestie volgen.

— Te Rome is bij zekeren Clari, colporteur van dagbladen, door de politie beslag gelegd op een geheel in orde gebrachte helsche machine, een gelijk model als welke men indertijd voor het Kamergebouw springen deed. Volgens de *Italia* was deze voor de woning van minister-president Crispi bestemd en was daartoe door de anarchisten besloten ter wraakneming wegens de veroordeeling van Caserio en Lega. De man, die het doen moest zekere Giganti, is in hechtenis genomen.

Frankrijk.-Dinsdag is aan het Ministerie van Buitenlandsche Zaken te Parijs de schikking onderteekend, waarmede een eind wordt gemaakt aan het langdurig geschil van Frankrijk met den Congo-Staat.

— Donderdag-morgen, circa 5 uur, heeft de terechtstelling plaats gehad van Carnots moordenaar, Caserio. De beul Deibler was Woensdag reeds met de guillotine van Parijs naar Lyon vertrokken. Op het laatste oogenblik riep hij: "Moed, kameraden! Leve de anarchie!"— Caserio verzette zich krachtig. Geen enkel incident heeft zich voorgedaan.

— Een broeder van Caserio, den moordenaar van Carnot heeft te Rome, waar hij bediende was, uit wanhoop over zijn broeders snoode daad, zelfmoord gepleegd.

— De burgemeester van Motta Visconti, Caserio's geboorteplaats, heeft een schrijven ontvangen onderteekend: "Het anarchistisch comité te Ravenna" waarin de "anarchisten van alle landen" Caserios familie groeten en haar doen weten dat Santo gewroken zal worden. Reeds zijn drie kameraden door loting aangewezen, die president Casimier-Perier, den minister-president Crispi en een Italiaansch politie-commissaris zullen dooden. De anarchistische bond, heet het verder, telt een millioen werklieden onder zijn leden, waaronder de Russische nog niet eens begrepen zijn.

— Te Grenoble is vonnis geveld tegen de personen, die 25 Juni, na den moord op Carnot, het Italiaansch Consulaat hebben aangevallen. Een arbeider is tot 2 jaar, een ander tot 10 maanden gevangenisstraf veroordeeld; van de 41 beschuldigden werden 23 vrijgesproken. De overige hebben een gevangenisstraf gekregen van 14 dagen tot 3 maanden.

— In het groote geding tegen de dertig anarchisten te Parijs zijn Zaterdag al de aangeklaagden onschuldig bevonden aan vereeniging met een misdadig doel, maar zijn van hun schuldig bevonden aan diefstal Ortiz, Chericoti en Bertani, die deswege respectievelijk tot 15 jaren tuchthuisstraf, en 6 maanden van van dezelfde straf zijn veroordeeld. Al de andere aangeklaagden werden vrijgesproken. Het met zooveel drukte en ophef in scène gezette geding loopt dus, genoegzaam uitgedrukt, vrijwel met een sisser af en zal het aanzien der rechtspleging niet verhoogen.

Den 17 Aug. heeft de moordenaar van president Carnot gisterochtend zijne welverdiende straf ondergaan. Slecht is het te betreuren, dat de jeugdige misdadiger in zijnen krankzinnigen hoogmoed tot het laatste verstokt bleef en dus helaas zonder uitwendige blijken van bekeering de vreeselijke eeuwigheid is ingegaan.

Ten kwart over drieën in den ochtend begon men de guillotine op te timmeren op het plein der St. Pauls gevangenis te Lyon. Troepen hadden het plein afgezet. Alleen de verslaggevers werden toegelaten. Het publiek stond dicht maar kalm achter de soldaten opgepakt. Ook de daken waren vol volk.

Om halfvijf kwam de directeur der gevangenis Caserio aanzeggen, dat zijn laatste uur was geslagen. De rampzalige ging overeind in zijne krib zitten en werd zoo bleek als een doode. Zijn gelaat verkromp vreeselijk, en hij kon een krampachtig beven tot op het laatste oogenblik niet onderdrukken. Men kon hem slechts met de grootste moeite kleeden, zoo koud en zoo stijf waren zijne leden.

Men vroeg hem daarna, of hij iets wilde gebruiken. Hij weigerde. Hij wees ook de vertroosting af van den almoezenier. Naarmate men voortgang maakte, beefde hij meer en meer; zijne ledematen waren zoo zeer geschokt, dat men veel moeite had om hem te boeien.

Caserio verlangde alleen, dat men een brief, dien hij geschreven had, aan zijne moeder zou zenden. Bij de herinnering aan zijne moeder ontroerde hij; de tranen kwamen hem in de oogen, en zijne keel werd als toegeschroefd. Hij ging hier aanstonds tegen in, en zijn gelaat nam weer eene onverschillige uitdrukking aan, en bleef vreeselijk bleek.

Van dat oogenblik zeide hij niets meer. Zijn beven nam steeds toe en werd zoo erg, dat hij slechts moeielijk naar het rijtuig kon gebracht worden, 't welk hem naar schavot voerde. In het rijtuig sloegen zijne knieën letterlijk tegen elkander. Het was geen man meer, 't was een wezen, zinneloos van schrik.

Caserio stapt uit. De almoezenier nadert hem, maar de veroordeelde veinst hem niet te zien. Doodsbleek gaat de moordenaar met moeite vooruit. Eerst richt hij zijne oogen op het mes, dan op het publiek, en met duidelijk verneembare stem roept hij: „Moed, kameraden, leve de anarchie!" Zijne stem fluit tusschen zijne tanden, en hij heeft nauwelijks den tijd om den volzin te voleindigen.

De beulsknechten grijpen hem vast en leggen hem op de plank. Hij spartelt wanhopig tegen maar wordt met geweld vastgesteld. Daar viel het mes.... Men hoorde een kort geruch, eene straal bloed besmeurde de guillotine, en het hoofd viel in de mand. Caseria had zijne misdaad geboet.

Het was 4 ure 55.

Er klinken bravo's tusschen het volk. Een jongeling, die een zenuwtoevel kreeg, werd weggebracht.

Het lijk werd in de mand gelegd, deze in het rijtuig gezet, en men voerde het naar het kerkhof der Guillotière.

Duitschland.— Het aangekondigde programma der Wurtembergsche centrumpartij is verschenen. Daarin wordt o. a. verlangd: gelijke

---

enemiga pa toer lo que ta alemán, él no por adquirí simpatía, koe propiamente él no conocé ni un hende den e gran stad, koe él no tin ningún amigo i protector, por último, koe apenas él conocé principionan di lenga francés.

Toer esai bon considerá, mester tabata p'éle motivo di seria reflexión. Pero mirada di juventud stimá di keda flotá den espácio, buscando e islanan dorada, imagen dje engañosa *Fata Morgana*, i él no ta mira e océano di adversidad, e baráncanan entre él i e imágennan.

Awor en todo caso ta masjá laat; nan ta na Paris, i ya nan no por disponé más dje suma necesaria pa emprendé un retirada honrosa. A más, esai lo ta inútil, pasobra na Alemania també nan no por bibá di viento. Aqui ainda tin posibilidad koe un caso imprevisto por trecé un cambio favorable, na Alemania nan no tin completamente nada di sperá, pasobra e joven pintor ta bien persuadido koe ainda él no ta na altura pa por competí coe éxito coe su coléganan di Duseldorf.

Den promer tempoe e vida risueña, variada, animá, dje promer stad di mundo ta haci nan descuidá toer asunto serio. Man tené coe otro nan ta recorré boulevardnan, doená paseo den *Bois de Boulogne*, visitá tesóronan di *Louvre*, i ora tempoe ta mahós, nan ta sintá na cas conversá confidentemente coe otro delanti nan koppi di té. Ma ora diaan di frio a bini, ora e promer sneeuw a presentá riba cabes di *Montmatre* i di *Mont Valérien* i koe un neblina húmeda a sitiá caljanan i haci nan tan scur, koe casi ni un rayo di sol ya no por penetrá más den nan cuarto, nan corazón a coeminsá spantá, pa motivo koe Moritz, no obstante toer su diligencia, no a haljá nada di gana te ainda i koe nan placa ta bai cabando. Ya algún prenda dje joven señora ta hipotecá i nan a salí dje graciosa cas di *Rue Lafayette* bai den e miserable cuartito di Montmatre, camina mayor parte di artistanan pobre ta bibá.

N'asina estado cos ta pará e mainta koe Morits Lauer a largá su vista ta recorré melancólicamente e lamar di cas dje stad monstruosa. Atéle aljí su delanti e grandioso i soberbio Paris, objeto di toer su esperanza, e suntuoso Paris koe él a pisá coe tanta confianza. ¿I kiko él a haljá? Un vista riba su posesión mezquina, i abao na su pia vista di riqueza fabulosa i briljo dje stad distinguida ta haciéle sinti ainda más profundamente e grandísimo contraste.

Un dolor amargo ta comé na su corazón.

(*El ta continuá.*)

———o———

rechten voor alle godsdienstige geloofsbelijdenissen, behoud van de confessioneele volksschool en van geestelijk schooltoezicht; bevordering van christelijke sociaal-hervorming; bescherming tegen onredelijke concurrentie en tegen woekeraars; behoud van een levenkrachtigen middenstand; verbetering van den toestand des werkmans; vervanging van de gepriviligeerden kamerleden door gekozen volksvertegenwoordigers; opheffing der exceptioneele wetsbepalingen betreffende de katholieke orden; afschaffen der benoemingen als hoofd van plaatselijk bestuur voor levenslang; oprichting van Kamers van handwerk; progressieve inkomsten- en vermogensbelasting, enz. enz.

—Dat de kulturkampf in Duitschland nog niet geheel geweken is, m. a. w. dat de smadelijke verdrukking en verongelijking der katholieke staatsburgers nog immer voortduurt, is dezer dagen opnieuw bewezen. De Pruisische minister, Von Bosse, heeft na maanden peinzens, het in Maart jl. door den aartbisschop mgr. Stablewski van Gnesen-Posen tot hem gericht verzoek, om weder openstelling der indertijd opgeheven Ursulinen-school te Posen ter opleiding van jonge dochters uit den deftigen stand, gewezen van de hand, daar Z.E.xc. van oordeel is, dat de bestaande Louisa-school en zes particuliere pensionaten voldoende in de behoeften voorzien en dus de heropening der. Ursulinenschool niet noodig is. Zoo blijkt dus opnieuw, dat in Pruisen een protestantsch minister beter dan een katholiek aartsbisschop weet, wat er voor de belangen der Katholieken noodig is!

— Nu de paters Redemptoristen in Duitschland mogen terugkeeren, ziet men allerwegen groote feesten ter hunner eere aanrichten, vooral is dit het geval in Beieren waar de bevolking de sedert jarenlang uit hun vaderland verjaagde priesters met vreugde en gejuich ontvangen.

—Maandag-avond 13 Aug. wilden te Berlijn eenige politie-agenten een persoon, Schewen genaamd, in hechtenis nemen. in de Elisabeth-straat. De man nam de vlucht en loste zes pistool-schoten op de omstanders. Daardoor werden 2 politie-beambten en eenige burgers die zich in de nabijheid bevonden, gewond. Ten slotte werd de man overmeesterd en naar het hoofdbureau van politie gebracht.

Belgie.— Men schrijft uit Brussel:

Wordt er wel eens gezegd, dat de Nederlanders in den vreemde al heel gauw vaderland en vorst vergeten, de talrijke leden der Nederlandsche werklieden vereeniging te Brussel behoeven zich dit verwijt niet aan te trekken.

Immers verleden Zondag werd in hun lokaal te Brussel het verjaringsfeest van onze Koningin-Regentes plechtig gevierd. Reeds vroeg in den morgen wapperde het nationale dundoek met oranjewimpel van het gebouw.

's Avonds was er eene buitengewone feestvergadering in het lokaal, die door den geachten directeur der Ned. kanselarij en verschillende andere Ned. notabiliteiten werd bijgewoond. Baron Gericke van Herwijnen, gezant der Ned. te Brussel en eere-voorzitter dier inrichting, had zich schriftelijk wegens een familiefeest verontschuldigd.

De zaal was eivol en zelfs veel te klein. Achter op het tooneel prijkte het borstbeeld van onze geëerbiedigde Koningin-Regentes op een berg van groen en bloemen, omringd door een allerschoonste tropee; die versiering kwam nog meer uit, toen de buste, nu eens electrisch dan weer door gekleurd Bengaalsch vuur, onder het zingen van verschillende vaderlandsche liederen rijk verlicht werd.

Het pas opgerichte orkest — wederom een bewijs, dat deze Ned. instelling steeds in groei en bloei toeneemt — heeft zich dien avond uitmuntend van zijne taak gekweten en doet den directeur Grillaert alle eer aan; ook verschillende voordrachten van de heeren Michel-Donders, Reuser, Weimar enz. vonden niet weinig bijval en brachten in het feest eene steeds vroolijker stemming.

Gerust mag men dus zeggen — en dit was dan ook aller eenparig gevoelen — dat dit echt vaderlandsch feest zeer goed is gelukt, waarvan de Eerw. heer v. Winkel, die zich voor de Nederlanders te Brussel letterlijk afslooft, alle eer toekomt. Gerust ook mogen wij, Nederlanders, Z.Eerw. in dit edel streven steunen en helpen, want vele Nederlandsche vaders en moeders hebben reeds practiech ondervonden, hoe hunne kinderen te Brussel onder geestelijk en stoffelijk opzicht verzorgd worden.

Een telegram van felicitatie en trouw werd namens de leden door den Eerw. heer voorzitter aan onze geëerbiedigde Koningin-Regentes verzonden, waarop dadelijk een vereerend Koninklijk antwoord volgde.

Engeland. — Het debat over het ontwerp van invoering van den acht-uurs-dag bij den mijnarbeid Maandag 13 Aug. in behandeling genomen, voorttzettend, heeft Dinsdag het Britsche Lagerhuis, na het amendement, waarbij de wet voorloopig maar voor vijf jaren geldig verklaard wordt, ook (ook 112 tegen 107 stemmen) het verbeterings-voorstel van den afgevaardigde Thomas goedgekeurd, strekkende om in elk district door de mijn werkers zelven bij meerderheid van stemmen te doen bepalen of de wet daar geldig zal wezen. Een en ander zal ten gevolge hebben, dat de voorsteller van den maatregel, de heer Roby het ontwerp intrekt. Dus al weer een verloren arbeid!

— Niet terugdeinzende voor de groote verantwoordelijkheid, door Lord Spencer Maandag aan de leden van het Britsche Hoogerhuis op de schouder gelegd voor het geval ze eenen nieuwen maatregel tot bevrediging der gemoederen in Ierland mochten tegenwerken, heeft het Huis der Lords Dindag de „evected tentants bill," strekkende tot schadeloosstelling der uitgezette Iersche pachters (tot een totaal bedrag van ½ millioen pond sterling) bij tweede lezing verworpen. Het geschiede met ruim tweehonderd stemmen meerderheid (249 tegen 30) als ware het aan de Lords te doen geweest om zich solidair te verklaren en op besliste wijze front te maken tegen de aanvallen, welke de instelling van het Hoogerhuis in de laatste tijden te verduren heeft gehad. Met dat al is wederom een groot deel van den wetgevenden arbeid, door het Lagerhuis in deze zitting verricht, door dit besluit van het Huis der Lords te niet gedaan.

Bulgarije.-In Bulgarije schijnt werkelijk eene verzoening met Rusland te worden voorbereid. De vorige maal hebben wij reeds daarop gewezen, en nu verneemt men, dat Zankoff, de leider der Russischgezinde partij in Bulgarije, zijne oppositie tegen vorst Ferdinand zal opgeven door den „Coburgo" als vorst te erkennen. Wanneer dit bericht blijkt waarheid te zijn, dan kan men begrijpen dat dit van Rusland uitgaat, en hier dus een eerste stap gedaan wordt om eene verzoening tusschen Rusland en Bulgarije tot stand te brengen.

— Ter gelegenheid van den verjaardag zijner troonsbeklimming heeft vorst Ferdinand aan 245 veroordeelden, wegens misdaden tegen het algemeen recht, kwijtschelding van straf verleend. Voorts heeft hij gratie geschonken aan alle, wegens vergrijpen van staatkundigen aard veroordeelden, behalve aan Karavelof (die wegens verdenking van deelgenootschap aan het vermoorden van den Minister Beltscheff gevangen zit) omdat deze geen gratie wilde vragen.

— De regeering heeft besloten den oud-minister Stamboeloff gerechtelijk te vervolgen en houdt zich nu ijverig bezig met het bijeenbrengen van al de grieven en elementen van beschuldiging tegen den ex-dictator. Reeds heeft men 66 beschuldigingen voor misdaden en overtredingen bijeengebracht. De ex-dictator wordt streng bewaakt. Reeds eens wilde hij, in vrouwenkleederen, de vlucht nemen. Hij werd echter herkend en weder naar de gevangenis gebracht. Aldus vertellen eenige bladen. Bevestiging van dit bericht dient echter afgewacht.

Zwitserland.— In het kanton Zürich heeft Zondag eene belangrijke volkstemming plaats gehad over drie vraagstukken, die als volgt werden beslist. Aangenomen werd—en dit is eene overwinning der plattelandsbevolking op die der steden — dat het aantal vertegenwoordigers in den kantonalen Raad gerekend zal worden naar het cijfer der personen, die het burgerrecht hebben, niet naar dat der inwoners, de vreemden er bij geteld, gelijk tot nu toe het geval was. Zürich met zijn 30,000 vreemdelingen op zijn 122,000 inwoners zal dus zijne vertegenwoordiging aanmerkelijk zien slinken. — Bern en Génève zullen nu wellicht dit voorbeeld volgen.—Aangenomen werd verder eene wet tot bescherming der vrouwelijke arbeiders-bevolking. Verworpen daarentegen is het voorstel om de Staatspensioenen voor onderwijzers en geestelijken af te schaffen.

Rusland.— De Keizer aller Russen heeft ter gedachtenis aan het huwelijk van zijn dochter Xenia een inrichting gesticht, de Xenia-stichting, waarin 350 onvermogende adellijke jonge dames (weezen) een goede opvoeding kunnen ontvangen. Hij heeft voor die stichting het oude paleis van Grootvorst Nicolaas gekocht en er een som van 900,000 roebels in eens voor gegeven met de toezegging van een gift van 152,000 roebels per jaar. Voorts heeft de Keizer ter eere van het heuglijk feit bepaald, dat een som van 459,000 roebels per jaar besteed zal worden voor de opleiding van jongelieden tot officier bij de zeemacht. Daarvoor kunnen ieder jaar 1000 cadetten op Rijkskosten studeeren.—Op den dag van haar huwelijk is Xenia aan een ernstig gevaar ontsnapt. Toen zij des avonds met haar echtgenoot, grootvorst Michaïlowiets van Peterhof naar het paleis van Ropschka reed, schrikten de paarden voor het bengaalsch vuur, dat langs den weg werd ontstoken, en deden een zijsprong, waardoor het rijtuig werd omvergeworpen. De grootvorst kwam er ongedeerd af, maar de prinses werd aan het gelaat en de handen gewond, terwijl ook de koetsier ernstige kwetsuren bekwam.

— De uit Rusland naar Siberië trekkende landverhuizers worden dit jaar bijzonder lang opgehouden, daar de passagiersbooten spoorwegmateriaal moeten laden. De gevolgen daarvan blijven niet uit, de sterfte is bijzonder groot. Te Tjumen, de verzamelplaats der landverhuizers, zijn alleen 800 kinderen aan mazelen, pokken, roodvonk en diphtheritis gestorven. In zeven weken werden ongeveer 2000 personen ten grave gesleept. De toestanden in Tjumen spotten met elke beschrijving. Ten naastebij 15,000 geheel van middelen ontbloote ongelukkigen vertoeven in de stad. Het landverhuizers-comité heeft geen geld meer.

Azie.— De Japanners, tegenover de Chineezen hunne taktiek van onstuimig overvallen voortzettend, hebben, naar van Zaterdag 11 Aug. uit Chefoo gemeld wordt, in den avond van den vorigen dag Port Arthur aangetast, eene Chineesche Marinehaven bij het voorgebergte Liautishan. Ook hier evenwel werd de aanval afgeslagen.

Niet minder dan 21 Japansche schepen van allerlei soort moeten aan het gevecht bij Port Arthur hebben deelgenomen.

Gelijk het fort Wei-hai-wei het Zuidwaarts doet, zoo beheerscht Noordwaarts Port Arthur den betrekkelijk nauwen, nog door eilanden versperden, ingang tot de Golf van Petschili, waaraan Tientsin, de voorhaven van Peking, is gelegen. De beide laatste stoute aanvallen der Japanners hebben dus ongetwijfeld met elkander in verband gestaan en ten doel de macht des vijands in 't hart aan te tasten.

De aanval op Wei-hai-wei blijkt gedaan te zijn met slechts 4 Japansche kruisers en nog een aantal kleinere schepen, en wel toen de Chineesche vloot, die daar placht te liggen, was uitgevaren — eene poging dus om dit voornaamste Chineesche oorlogs-depôt bij verrassing te nemen. De waakzaamheid der Chineezen evenwel en hun zwaar geschut, benevens op de Japansche schepen afgezonden torpedo's, waren oorzaak, dat de toeleg mislukte en de Japanners moesten afdeinzen.

Eene tweede poging der Japansche vloot om, aan de andere zijde der baai binnendringend, Wei-hai-wei te veroveren, moet eveneens zijn mislukt.

Uit Yokohama wordt bericht van een nieuwen zeeslag, welke reeds Zaterdag tusschen de Japansche en Chineesche vloten zou zijn geleverd en waarin, volgens gerucht, de Japanners andermaal zouden gezegevierd hebben.

Voor het geval van een Japanschen aanval op Peking of zelfs reeds op de haven van Taga zouden Frankrijk, Engeland en Rusland overeengekomen zijn tusschenbeide te komen.

— De moeder van den jongen Keizer van China heeft alle giften ten bijdrage van 21 millioen teals, ter gelegenheid harer 60e geboortedag ontvangen, in de oorlogskas gestort.

China.— De Katholieke missiën in China hebben veel te lijden van de opgewondenheid des volks, veroorzaakt door den oorlog met Japan.

Den 15 Juli is voor de Katholieke kerk te Tailuk eene bende saamgeloopen, die de missie-gebouwen met steenen begon te werpen, er daarna inbrak en ze plunderde. Vijf bekeerlingen, die hunne landgenooten trachten te weerhouden, werden zoo mishandeld, dat een hunner binnen enkele uren stierf, en de vier anderen hun leven lang kreupel zullen blijven. Vervolgens werden de huizen van elke Katholieke familie in het dorp (28 in getal) geplunderd, en alle volwassen bekeerlingen mishandeld. Zooals gewoonlijk, bleef de mandarijn volkomen werkeloos.

Te Sheklung is de inlandsche hulpprediker van een Amerikaansch zendeling vermoord. Te Shamking is een oud man, Christen, doodgesteenigd.

Deze onlusten zijn het gevolg van ophitsende plakkaten der geheime genootschappen, die den oorlog met Japan aan booze listen der Europeanen wijten!!

Afrika.— Een bericht uit Pretoria meldt. dat er 100 man vertrokken zijn om den Boeren te hulp te komen, die te Agatha door de oproerige Kaffers belegerd worden. De Kaffers verbrandden de hoeven der Boeren en vermoordden de bewoners.

De Transvalsche krijgsmacht, die het Hoofd Malaboch ten onder bracht, keerde Woensdag zegevierend naar Pretoria terug, van Regeeringswege en door de bevolking feestelijk ingehaald. President Krüger sprak de mannen toe, zeggende, dat voor de vreemdeligen in den troep, die zonder uitvluchten te zoeken hun leven voor den Staat hadden gewaagd, aanstonds door hem bij den Volksraad het burgerrecht zou worden aangevraagd.

Amerika.—Het Amerikaansche Huis van Afgevaardigden heeft Dinsdag het ontwerp tot vrijstelling van ijzererts met 163 tegen 102 stemmen aangenomen. Het Senaats-ontwerp houdt belangrijke verlaging in der *ad-valorem* - rechten op aardewerk, glaswerk, ijzer, staal, blik, schroeven, metalen platen, lood, nikkel, katoenen en wollen stoffen; het verleent vrijdom voor niet geplette koperplaten, touw, schillerijen, beeldhouwwerken.

Het ontwerp bepaalde verder, dat ruwe suiker 40 pCt. ad-valoremrechten zal betalen, suikers boven nummer 16, Hollandschen standaard, een verhoogd recht van ⅛ pCt.; en suiker uit landen, die een uitvoerpremie betalen, $\frac{1}{10}$ pCt. meer. Voor diamanten zou betaald worden, wanneer zij geslepen, maar niet gemonteerd zijn, 25 pCt.; voor gemonteerde 30 pCt., voor ongeslepen diamant 10 pCt. Wol zou worden vrijgesteld, van blik $1\frac{1}{10}$ cent (Am.) per pond betaald worden, van 1 October af.

Met 276 tegen 11 stemmen heeft het Huis verder het ontwerp tot vrijstelling van suiker aangenomen.

De vier ontwerpen, door het Huis van Afgevaardigden áangenomen, betreffende vrijdom voor ijzerdraad, steenkolen, suiker en ijzererts, zijn daarop Woensdag in den Senaat voor de eerste maal gelezen, doch de werkelijke debatten beginnen eerst bij de tweede lezing.

In de volgende zitting is de Senaat begonnen met de beraadslaging in tweede lezing. Er werden verscheiden amendementen voorgesteld, maar de Senaat verdaagde die, zonder tot stemming over te gaan.

Het tarief-ontwerp, dat door den Senaat en het Huis is aangenomen, is gisterenmiddag president Cleveland aangeboden ter onderteekening.

In de Vereenigde Staten is men ten zeerste verheugd, dat er een einde is gekomen aan de onzekerheid over het tarief, al zal het land. zooals senator Hill zich uitdrukte, de nieuwe wet met grooten tegenzin en teleurstelling ontvangen. De suikertrust, die het grootste voordeel bij de wet heeft, wordt scherp gehekeld. Niet minder heftig laten de New-Yorksche bladen zich uit tegen het Huis van Afgevaardigden, dat het ontwerp van den Senaat aannam; het is een volkomen capitulatie tegenover de truts-maatschappijen, zegt de *tribune*. De *Sun* noemt het besluit van het Huis een lafhartige nederlaag tegenover den Senaat en de protectionisten (?!). Men erkent echter algemeen de meesterlijke wijze, waarop senator Gorman, ondanks de tegenkanting van president Cleveland, de wet heeft weten door te drijven tegenover de ultra-vrijhandelaren.

De wet is gisteren 16 Aug. aan president Cleveland ter teekening aangeboden. Meer en meer wint het gevoelen veld, dat de president de wet niet met zijne handteekening zal bekrachtigen maar den termijn van 10 dagen zal laten voorbijgaan. waardoor het ontwerp dan kracht van wet verkrijgt. Deze termijn vervalt 27 Augustus, en de wet zou dan dadelijk in werking treden, daar zij gedateerd is 1 Augustus.

Senator Hill is van meening, dat de president onmogelijk zijne goedkeuring aan de wet kan hechten, als men in aanmerking neemt, in welke bewoordingen Cleveland zich in zijn veelbesproken brief aan Willson daarover uitgelaten heeft. Bovendien is de wet, zooals zij nu is aangenomen. in strijd met de democratische beginselen.

Men raamt, dat de douane-ontvangsten volgens de nieuwe wet $ 163,000,000 zullen bedragen. Onder het nu vigeerende Mc. Kinley tarief beliepen zij in het afgeloopen jaar $ 199,143,678.

De vier wetsontwerpen. welke het Huis inderhaast heeft aangenomen om de gevolgen van de nederlaag eenigszins te verzwakken en op enkele bepalingen van het tarief terug te komen, worden spottenderwijs *propgun-bills* of proppeschieters-ontwerpen" genoemd. Tenator Villas verklaarde, dat zij "een klein kussen zullen zijn voor het Huis om op te knielen." welke de Senaat reeds voor de eerste maal heeft gelezen, wil het Huis nog een vijfde ontwerp áannemen, waarbij alcohol, niet voor consumptie bestemd, weder wordt afgevoerd van de vrije lijst, waarop het bij vergissing was geplaatst.

OPENBARE VERKOOP

Op den 17n. September aanst: om 12 uur 's middags, zullen in het openbaar worden verkocht, ten overstaan van den Notaris C. Gorsira, in 't vendu-lokaal van den heer M. P. Curiel: twee stukken gronds met de daarop staande *gebouwen*, N°. 74 — 79 gelegen aan de Overzijde dezer haven in de 1ste wijk, op den berg, toebehoorende aan den boedel van wijlen den heer F. H. Schrils.

De veilconditiën liggen ter inzage ten kantore van voornoemden Notaris. Deze verkoop wordt uitgesteld tot den 24 Sept. aanst. om 3 uur 's middags.

Curaçao den 1ste September 1894.

DE DIEZ Y OCHO Á VEINTE Y SIETE.

Contéstame á esta pregunta. Si te vieses obligado á perder nueve años de trabajo y de placeres, de entre todos los años de tu vida, ¿de qué parte de tu vida preferirías perderlos? Suponiendo que fueses todavía joven y que tuvieras aún tu carrera por recorrer. ¿No es verdad que la elección te sería muy dura? Ya lo creo. Una mujer que era pobre prometió una vez ceder uno de sus seis pequeñuelos á una señora rica, y aquella misma noche mientras todos estaban durmiendo los contempló en sus camitas procurando escoger aquel que debía ser cedido. Pero, ¿ Escogió alguno? ¡Qué había de escoger! se los quedó todos.

Empero, el hado no nos consulta, y se lleva lo que le place. Y en el caso del Sr. D. José Brinas, de Cuadix, provincia de Granada, se le llevó, de las diez y ocho á los veinte y siete, nueve de los mejores años de su vida, y los más valiosos de ella. No es que le matase y volviese luego á la vida, ni que le tuviese dormido, ni oculto en uu calabozo, ni nada semejante. Nada de eso; y, sin embargo, lo que le aconteció fué mucho peor que todo ello. Vióse acometido de una misteriosa enfermedad. Los primeros síntomas, dice, fueron terribles dolores en el vientre, los cuales le obligaron á abandonar los estudios; y la facultad de digerir los alimentos le fué faltando gradualmente hasta que casi la perdió por completo. "Todo cuanto comía," dice, "lo arrojaba, á menudo, luego después; cuyo acto iba acompañado de grandes dolores." Como el tiempo iba pasando, consultó á los médicos, y usó las medicinas que estos le prescribieron, aunque sin resultado. Los doctores decían que la enfermedad era una gastralgia crónica, lo que significa una indigestión y dispepsia ya muy arraigadas.

En semejantes casos la superficie del estómago se cubre con un mucus, muy perjudicial, y de un sucio color gris; las glándulos que preparan los fluidos digestivos cesan de funcionar; la lengua se cubre de una capa espesa; la garganta se congestiona; el corazón palpita, en ocasiones, con violencia, y otras veces, lo hace despacio, con debilidad y una sensación de desmayo; el sueño se vé interrumpido, ó se hace imposible, salvo á fuerza de peligrosos narcóticos; el aliento es fétido; los labios están secos; las manos y pies fríos, y el dolor de cabeza y el vértigo son frecuentes.

Á menos de que se ponga pronto remedio, la enfermedad progresa hasta que se manifiestan los síntomas de la pleuresía, el hinchazón del hígado, el asma, los dolores de riñones, el mal de piedra, el reumatismo, la tisis, la hidropesia, el mal de corazón, etc. Cualquiera de estas enfermedades puede súbitamente, terminar por muerte. Variando según la edad y constitución del paciente, tal es la gastralgia crónica, la más peligrosa y persistente de todas las enfermedades, y á la verdad la única enfermedad, de la cual las otras son solo meros síntomas. Cualquiera que se convierte en víctima de esa enfermedad, puede decir que ya está fuera del mundo; peor aún, si es que no tiene una esperanza de alivio; porque sus días discurrirán bajo las más negras sombras del dolor y del miedo.

Ella fué la que abrió, ese boquete de siete años en la vida de nuestro joven amigo; la que interrumpió sus estudios; la que paralizó sus futuras empresas; la que destruyó su felicidad; la que cambió su viril energía en debilidad propia de la vejez; la que eclipsó el sol de su vida ántes de que el disco marcase el mediodía. Y esta cruel y traidora enfermedad es tan común que muy pocos se libran por completo de sus ataques.

La carta del Sr. Brinas, fechada en 10 de Agosto de 1893, concluye de este modo: No encontraba remedio radical en nada de lo que se me prescribió durante mi larga y triste enfermedad, hasta que, por fin, un dia el Sr. D. Nicolás Rodríguez Puerta, droguero de esta plaza, me recomendó que probara el Jarabe curativo de la Madre Seigel; y, tan pronto lo hice, empecé á mejorar. Recobré el apetito; volví á digerir los alimentos, y en dos meses me ví devuelto á mi cabal salud; aunque no por ello dejé de seguir tomando el Jarabe, como á prevención, durante un cuanto tiempo después. Autorizo á V. á que publique este caso, como una prueba de mi gratitud. (Firmado), José Brinas."

Nosotros participamos de su pena por la pérdida de aquellos preciosos años, pero nos regocijamos de que haya recobrado la salud, cuando aún es joven. La vida es corta; los años son pocos; ¿ por qué, pues, perderlos en la enfermedad, cuando la cura está á la mano?

TYD-TAFEL.

DE STOOMSCHEPEN VAN "THE RED D LINE'

TUSSCHEN

NEW-YORK.

LA GUAYRA, PUERTO CABELLO, CURAÇAO, CORO EN MARACAIBO

1894.	Philadelphia		Venezuela		Caracas.		Philadelphia		Venezuela		Caracas.	
Vertrekt van NEW YORK....	Aug.	23	Sept.	4	Sept.	12	Sept.	22	Oct.	3	Oct.	13
Komt aan te CURAÇAO	„	29	„	7	„	18	„	28	„	9	„	19
Vertrekt van „	„	30	„	8	„	19	„	29	„	10	„	20
Komt aan te PTO. CABELLO	„	31	„	9	„	20	„	30	„	11	„	21
Vertrekt van „	Sept.	1	„	10	„	21	Oct.	1	„	12	„	22
Komt aan te LA GUAYRA..	„	2	„	11	„	22	„	2	„	13	„	23
Vertrekt van „ ..	„	5	„	14	„	26	„	5	„	16	„	26
Komt aan te PTO. CABELLO	„	6	„	15		27	„	6	„	17	„	27
Vertrekt van „	„	6	„	15	„	27	„	6	„	17	„	27
Komt aan te CURAÇAO	„	7	„	16	„	28	„	7	„	18	„	28
Vertrekt van „	„	7	„	18	„	29	„	9	„	19	„	30
doet LA GUAYRA aan .... om passagiers en *Mails* aan wal te zetten en in te nemen	„	8	„	19	„	30	„	10	„	20	„	31
Komt aan te NEW-YORK...	„	14	„	25	Oct.	6	„	16	„	26	Nov.	6

Stoomschip Mérida.

Vertrekt van CURAÇAO......	Sept.	8	Sept.	19	Sept.	29	Oct.	10	Oct.	20
Komt aan te MARACAIBO......		9		20		30		11		21
Vertrekt van "		16		26	Oct.	7		17		27
Komt aan te CURAÇAO........		17		27		8		18		28

De Stoomschepen van deze lijn zijn expresselijk in Philadelphia voor deze vaart gebouw en hebben zeer geriefelijke kajuiten voor passagiers.

RIVAS, FENSOHN & Cia.,
Agenten.